

Szívem rejtelsei

Nincs más vágyam e hanyatló
valóságban, mint
megfáradt, elcsorbult szívem
utolsó lehelleteit, a te hű
szerelmed örök szolgálatába állítani

Lehet ostobaság mind ez
belátom, de érzelmeim se rejteni
se titkolni nem akarom.
Egyszer tán egy
ezüstös, holdfényes éjen,
Mikor már a csillagok is
ébrednek, meg fejtet ezen
sorok mit is rejtenek.

Idő, mint múltó
reménység, szépen s lassan
hagy el engemet, miközben
irántad érzett vágyam
futótűzként perzseli fel
szívemet.

Nem tudom olvasod e szavakat
valaha olyan ízzel, mint ahogy én
írtam e sorokat szívvel, lélekkel.

Kis Bence

Dr. Mező Ferenc Gimnázium - 11.B